

Daniel Kitabı - Yetmiş Üçüncü Nömrə

Tarixi Paralellərin Aşkarlanması: Yarovamın Aldadıışı və Adventist Hərəkatının İman Sınağı

Jeff Pippenger

2024-02-06

Şimal və cənub padşahlıqları Levililər iyirmi beş və iyirmi altının pozulmuş əhdinin yerinə yetməsi olaraq, Allahın qəzəbi altında iki min beş yüz iyirmi il ərzində pərən-pərən salındı. Birinci və sonuncu qəzəblərin başa çatması arasındakı qırx altı il, bu iki padşahlığın 1844-cü ildə ruhani müasir İsrailin bir padşahlığında toplanmasını təmsil edirdi. Bu iki millətin toplanması, Hizqiyalın birləşdirdiyi iki çubuqla və İlyasın hekayəsində Sarefatlı dul qadının topladığı iki çubuqla təmsil olunmuşdu. 22 oktyabr 1844-cü ildə şimal və cənub padşahlıqlarının peyğəmbərlik tarixi başa çatdı və bununla da həmin iki padşahlığın başlanğıc tarixini təkrar etdi.

Yarovam öz təbəələrinin Yəhudaya gedib Yerusəlimdəki məbəddə Allaha ibadət etmələrinin qarşısını almaq üçün şimal padşahlığında saxta bir ibadət sistemi təsis etdi.

Yarovam ürəyində dedi: İndi səltənət Davud nəslinin evinə qayıdacaq; əgər bu xalq Yerusəlimdə Rəbbin evində qurban kəsmək üçün yuxarı qalxsas, onda bu xalqın ürəyi yenə öz ağasına, Yəhuda padşahı Rexavama dönəcək; onlar məni öldürəcək və yenə Yəhuda padşahı Rexavamın yanına qayıdacaqlar. Buna görə də padşah məşvərət edib iki qızıl dana düzəltdi və onlara dedi: Yerusəlimə qalxmaq sizin üçün çoxdur; baxın, ey İsrail, sizi Misir torpağından çıxaran allahlarınız budur. Onlardan birini Beyteldə qoydu, o birini isə Danda yerləşdirdi. Bu şey günah oldu; çünki xalq onlardan birinin önündə səcdə etmək üçün Danaa qədər gedirdi. O, hündür yerlər üçün bir ev tikdi və Levi oğullarından olmayan, xalqın ən aşağı təbəqəsindən kahinlər təyin etdi. Yarovam səkkizinci ayda, ayın on beşinci günündə, Yəhudadakı bayrama bənzər bir bayram təsis etdi və qurbangah üzərində təqdim etdi. O, düzəltdiyi danalara qurban kəsərək Beyteldə belə etdi; və düzəltdiyi hündür yerlərin kahinlərini Beyteldə yerləşdirdi. Beləcə, öz ürəyində düşündüyü ayda, yəni səkkizinci ayın on beşinci günündə, Beyteldə düzəltdiyi qurbangah üzərində təqdim etdi; İsrail övladları üçün bir bayram təsis etdi; qurbangah üzərinə çıxıb buxur yandırdı. 1 Padşahlar 12:26–33.

Onun ibadət sistemi katolisizmə (bütperəstliyə) xas idi; çünki Harunun üsyanında olduğu kimi, o da vəhşiyyə aid və vəhşinin surətini qurdu. İki dana surəti Babili simvolizə edən qızıldan hazırlanmışdı. Bu surətlər Misirin allahlarına həsr edilmişdi; Harun da onları belə təqdim etmişdi: “sizi Misir torpağından çıxaran allahlar.” O, iki şəhərdə iki qurbangah tikdi; bunlar birlikdə nəzərdən keçirildikdə, kilsə (Betel) ilə dövlətin (Dan) birləşməsinə təmsil edir. Bu qurbangahlar həqiqi qurbangahın saxtaları idi; həqiqi qurbangah isə Məsihdir, necə ki katolisizm də özünü Məsihin yer üzündəki nümayəndəsi saydığını iddia edir. O, korlanmış bir kahinlik təsis etdi; katolisizmin kahinləri də belədir. O, ibadət mərasimi üçün elə bir gün seçdi ki, bu gün Allahın həqiqi bayram günlərinin hər hansı birindən xüsusi olaraq fərqlənirdi; beləliklə, bu, həqiqi və yalan ibadət günü üzərindəki mübahisəni təmsil edirdi.

Onun saxta ibadət sisteminin təsis olunması zamanı, Allah onun saxta ibadət sistemini məzəmmət etmək üçün Yəhudadan bir peyğəmbər göndərdi.

Və budur, Rəbbin sözü ilə Yəhudadan Bet-Elə Allah adamı gəldi; Yeroboam isə buxur yandırmaq üçün qurbangahın yanında durmuşdu. O, Rəbbin sözü ilə qurbangaha qarşı nida edib dedi: “Ey qurbangah, qurbangah! Rəbb belə deyir: Budur, Davud nəslinə Yoşiya adlı bir oğul doğulacaq; o, sənin üzərində sənin üstündə buxur yandıran səcdəgah kahinlərini qurban edəcək, insan sümükləri də sənin üzərində yandırılacaq.” Həmin gün o, bir əlamət də verib dedi: “Rəbbin söylədiyi əlamət budur: Budur, qurbangah yarılaq və onun üzərində olan kül töküləcək.” 1 Padşahlar 13:1–3.

Yəhudadan olan peyğəmbər gələcəkdə padşah Yoşiyanın doğuluşunu göstərən üçqat bir peyğəmbərlik bəyan etdi. O, Yoşiyanın saxta qurbangahda xidmət edən şər kahinləri öldürəcəyini və həmçinin məhz həmin qurbangahın üzərində insan sümüklərini yandıracağını qabaqcadan bildirdi. O, Yerobama bir əlamət də verdi və bununla Yerobaman qurbangahının yarılib açılacağını və külün ətrafa töküləcəyini göstərdi. Bütün bunlar Rəbbin Kəlamına uyğun olaraq yerinə yetdi, lakin Yerobam peyğəmbərin bəyanını eşidəndə qəzəbləndi və peyğəmbərlə haqq-hesab çəkməyə cəhd etdi, ancaq nəzarət Allahın əlində idi.

Və belə oldu ki, padşah Yarovam Allah adamının Beteldəki qurbangaha qarşı ucaltdığı sözü eşidəndə, qurbangahın yanından əlini uzadıb dedi: “Onu tutun!” Ona qarşı uzatdığı əli isə qurudu və onu yenidən özünə tərəf çəkə bilmədi. Qurbangah da yarıldı, kül isə qurbangahdan töküldü; bunlar Allah adamının Rəbbin sözü ilə verdiyi əlamətə görə baş verdi. 1 Padşahlar 13:4, 5.

Əlamət dərhal yerinə yetdi və Yarovamın əli iflic oldu.

Padşah cavab verib Allah adamına dedi: İndi Allahın Rəbbinin hüzuruna yalvar və mənim üçün dua et ki, əlim yenidən əvvəlki halına qaytarılsın. Allah adamı Rəbbə yalvardı və padşahın əli yenidən ona qaytarıldı və əvvəl necə idisə, elə oldu. Padşah Allah adamına dedi: Mənimlə evə gəl, özünü dincəlt, mən də sənə bir mükafat verim. Allah adamı padşaha dedi: Mənə evinin yarısını versən belə, sənənlə içəri girmərəm, bu yerdə nə çörək yeyər, nə də su içərəm. Çünki Rəbbin kəlamı ilə mənə belə əmr olunmuşdur: “Çörək yemə, su içmə və gəldiyin yolla geri qayıtma”. Beləcə, o başqa yolla getdi və Bet-Elə gəldiyi yolla qayıtmadı. 1 Padşahlar 13:6–10.

İsa hər zaman bir şeyin sonunu başqa bir şeyin başlanğıcı ilə təsvir edir və qədim hərfi İsrailin şimal və cənub padşahlıqlarının başlanğıcı, iki çubuğun bir çubuq halında birləşdirildiyi tarixdə sona yetir; bu da ruhani müasir İsrail xalqını təmsil edir.

İki çubuğun birləşdirildiyi tarixdə, son zamanda 1798-ci ildə üçmərhələli bir sınaq prosesi başlandı. Hər iki çubuq (padşahlıq) Gecəyarısı Fəryadında Müqəddəs Ruhun tökülməsindən əvvəlcədən toplanmaqda idi. 1844-cü ilin yazında baş verən ilk məyusluqda protestantlar bu sınaq prosesindən keçə bilmədilər və katolisizmin qızları oldular; beləliklə, Yeroboam vasitəsilə əvvəlcədən rəmzləşdirilmiş olduğu kimi, saxta bir ibadət sisteminin təsisatını təkrar etdilər.

Protestant İslahatı, Allahın çöldəki kilsəni Roma kilsəsinin xurafatlarından, ənənələrindən və adətlərindən çıxarmaq üçün həyata keçirdiyi bir iş idi. Martin Lüterin zamanından etibarən, Surun fahişəsinin xristianlığın yalançı etirafı ilə örtülmüş bütperəst ibadət sistemindən başqa bir şey olmadığını üzə çıxaran getdikcə daha çox həqiqətlər aşkar edildi. Rəbbin məqsədi, Öz əsir xalqını qaranlıqdan çıxarmaq idi; necə ki, Öz xalqı Misirdə qul olduğu zaman belə etmişdi. Onlara Öz qanununu vermək üçün O, onları Misirin əsarətindən qurtardı. Protestantların 1798-ci ildə möhürü açılan bilik işığının getdikcə artmasını izləməkdən imtina etmələri, onların 1844-cü ildə qanunu və Məsihin həqiqi məbəəd xidmətini tanımalarına mane oldu.

Onların mühakimə saatı xəbərini rədd etmələri, Roma kilsəsinin qızlarına çevrildiklərini göstərirdi və onlar bundan sonra Müqəddəs Yazılarda yalançı peyğəmbər (mürtəd protestantizm) kimi müəyyən edilən saxta bir ibadət sistemi meydana gətirildilər. 1844-cü il oktyabrın 22-də imanla məbədə daxil olan sadıq Millerçilər üçüncü mələyin nurunu qəbul etdilər və protestant olduğunu iddia etdiyi halda, bütperəstliyin əsas ənənəsinə, yəni günəşə pərəstişə bağlı qalan saxta ibadət sistemini məzəmmət edən bir xəbər təqdim etdilər. Yəhudadan olan peyğəmbər, 1844-cü il oktyabrın 22-də gələn üçüncü mələyin xəbərini tanıyıb təqdim edən Millerçi Adventizmi təmsil edirdi.

Yeroboamın peyğəmbəri evinə gəlib dincəlməyə dair xahişi ilə üzləşdikdə, peyğəmbər Rəbb tərəfindən ona verilmiş konkret göstərişləri ifadə etdi. Bu əmr Millerçi Adventizmə də verilmişdi. Əmr belə idi ki, gəldikləri yolla geri qayıtmasınlar; Millerçi Adventizm isə Protestant məzhəblərindən çıxmışdı. Onlar 1844-cü ilin yazında baş vermiş ilk məyusluq zamanı Protestantlardan ayrılmışdılar və Yeremya Yəhudalı peyğəmbərə verilmiş eyni göstərişlərin bir nümunəsini təqdim edir.

Sözlərin tapıldı və mən onları yedim; və sözün mənim üçün qəlbimin sevinci və fərəhi oldu; çünki mən Sənin adınla çağırılmışam, ey Ordular Rəbbi Allah. Mən istehza edənlərin məclisində oturmadım, nə də sevindim; Sənin əlin üzərimdə olduğu üçün tək oturdum; çünki Sən məni qəzəblə doldurdun. Nə üçün dərdim daimidir, yaram isə sağalmazdır, sağalmağı rədd edir? Məgər Sən mənim üçün tamamilə yalançı kimi, tükənən sular kimi olacaqsan? Buna görə Rəbb belə deyir: Əgər qayıtsan, səni yenə geri gətirəcəyəm və sən Mənim önümdə duracaqsan; əgər qiymətlini dəyərsizdən ayırsan, Mənim ağzım kimi olacaqsan; qoy onlar sənə qayıtsınlar, amma sən onlara qayıtma. Mən səni bu xalq üçün möhkəmləndirilmiş tunc divar edəcəyəm; onlar sənənlə vuruşacaqlar, amma sənə qalib gəlməyəcəklər; çünki səni xilas etmək və qurtarmaq üçün Mən sənənləyəm, Rəbb belə deyir. Mən səni şər adamların əlindən qurtaracağam və dəhşət saçanların əlindən satın alacağam. Yeremya 15:16–21.

İkinci Vay bəlasının zaman peyğəmbərliyinin yerinə yetməsi zamanı, 11 avqust 1840-cı ildə, Vəhyin onuncu fəslindəki qüdrətli mələk əlində açıq kiçik bir kitabla endi və Yəhyaya gedib kitabı alaraq yeməsi bildirildi. Yeremya tarixin həmin məqamında o kiçik kitabı yeyənləri təmsil edir və sözlər bal kimi şirin idi, çünki onlar onun “ürəyinin sevinci və şadlığı” idi. Lakin Allahın “əli” üzündən Yeremya “hiddətlə” “dolduruldu”, “yaralandı” və “daimi ağrı” içində idi. Allahın “əli” üzündən Yeremya Allahın Yeremyaya qarşı “yalançı kimi” və “kəsilən sular kimi” olduğunu irəli sürdü. Rəbb 1843 cədvəlindəki bəzi rəqəmlərdə olan bir yanlışlığın üzərində Öz “əlini” saxlamışdı.

Yeremya, Habakkukun görüntüsü ləngidiyi zaman Millerçilərin ilk məyusluğunu təmsil edir. Yeremya ilə təmsil olunanlara elə göründü ki, “yağış” kimi təsvir olunan xəbər uğursuzluğa düşər olmuşdur. Lakin Habakkuk demişdi: “çünki görüntü hələ təyin olunmuş vaxt üçündür; ancaq sonunda danışacaq və yalan deməyəcək; ləngisə də, onu gözlə; çünki o, mütləq gələcək, ləngiməyəcək.” Yeremya düşünmüşdü ki, Allah yalan söyləmişdir və xəbərin (yağışın) uğursuz olduğu qənaətinə gəlmişdi, lakin o, sadəcə ləngimişdi.

Sonra Allah Yeremiyaya buyurdu ki: “Əgər qayıtsan, səni yenidən qaytaracağam və sən Mənim hüzzurumda duracaqsan; əgər qiymətlini dəyərsizdən ayırsan, ağzım kimi olacaqsan; qoy onlar sənə qayıtsınlar, amma sən onlara qayıtma.” Məyusluqdan sonra Yeremiya, Rəbbin xidmətinə qayıtmalı və xəbərin uğursuz görüldüyü zaman yaranmış ruh düşkünlüyünü üzərlərindən atmalı olan Allahın xalqını təmsil edirdi. Əgər Yeremiya müəyyən edilmiş tələbləri yerinə yetirsəydi, Allah ona Öz sözcüsü olmağa imkan verəcəkdə.

Bu vaxt üçün apardığımız araşdırma baxımından daha mühüm olan isə, Allahın Yeremiyaya onun məyusluğu üzərində “sevinən” “istehzaçılar məclisi” barədə dedikləridir. O, Yeremiyaya dedi ki, istehzaçılar Yeremiyanın yanına qayıda bilərlər, lakin o, heç vaxt onların yanına qayıtmamalıdır. Yeremiya, yenidən katolisizmin qoynuna qayıtmağı seçmiş və Babilin qızları, Baalın və Aştartun yalançı peyğəmbərləri olmuş protestantlara qarşı duranları təmsil edirdi. Yeremiya, peyğəmbərlik xəttinin elə həmin nöqtəsində şimal padşahlığının başlanğıcında Yeroboamın yalançı ibadət sistemini məzəmmət etmiş Yəhuda peyğəmbərini təmsil edirdi; bununla da o, şimal padşahlığının tarixinin sonunda katolisizmin surəti olan yalançı ibadət sisteminin meydana gətirilməsini təcəssüm etdirirdi. Yeroboam ittifaq bağlamağı təklif edəndə, peyğəmbər ona dedi ki, o, nə yeməli, nə içməli, nə də gəldiyi yolla geri qayıtmalıdır.

Padşah Allah adamına dedi: “Mənimlə evə gəl, özünü dincəlt, mən də sənə bir mükafat verim.”

Allah adamı isə padşaha dedi: “Əgər mənə evinin yarısını da versən, səninlə içəri girmərəm; bu yerdə nə çörək yeyər, nə də su içərəm. Çünki Rəbbin kəlamı ilə mənə belə əmr olunmuşdur:

“Çörək yemə, su içmə, gəldiyin yolla da geri qayıtma.”” 1 Padşahlar 13:7–9.

Yəhudalı peyğəmbərin ifadəsi İlyasın hekayəsində Baal və Aştartun yalançı peyğəmbərlərinin işi ilə üst-üstə düşür. Əlbəttə, Millerçilərin tarixi həm də İlyasın tarixidir, çünki Miller İlyas idi. İlyasın hekayəsində Baal və Aştartun peyğəmbərləri bir aldatma rəqsi icra etdilər; Allahdan od enib İlyasın təqdimini yandırır məhv etdikdə, bu rəqs axmaqlıq kimi ifşa olundu və beləliklə, Millerçi tarixinin Gecəyarısı Harayında Müqəddəs Ruhun tökülməsini təmsil etdi. Həmin tarixin qarşılıdırması ikinci İlyasın, yəni Hirodiyanın qızının (Salome) icra etdiyi aldatma rəqsi zamanı Vəftizçi Yəhyanın qarşılıdırmasını təmsil edirdi. Hirodiya İzebellə təmsil olunurdu, İzebel isə Katolik kilsəsinin rəmzidir.

1844-cü ildə protestant kilsələri Hirodiyanın (İzebelin) qızı Salome oldular. Aldanış rəqsində Hirod öz padşahlığının yarısını vəd etmişdi və bunu öz ad günündə etmişdi; beləliklə, bu, on şimal padşahlığının padşahı Axab tərəfindən təmsil olunan on padşahın öz padşahlıqlarını papalığa (İzebelə) verməyə razılaşdıqları son günləri simvolizə edirdi. “Padşahlığının yarısını” vermək konfederasiya rəmzidir və Yəhudəyadan olan peyğəmbər Yerobama açıq şəkildə bildirirdi ki, o,

heç vaxt mürtəd padşahla ittifaq bağlamayacaq və onun saxta ibadət sistemini dəstəkləməyəcəkdir.

Rəbb Yeremyaya da bunu söylədi; O dedi ki, “məsxərəçilər yığıncağı” (mürtəd protestantizm) Yeremyanın yanına qayıda bilər, lakin Yeremya heç vaxt onların yanına qayıtmamalı, yaxud gəldiyi yolla geri dönməməlidir. Ancaq Yəhudalı peyğəmbər məhz bunu etdi, çünki o, Yəhudaya qayıtmazdan əvvəl—özünə verilmiş işi tamamlamazdan əvvəl—yalançı və aldadıcı bir peyğəmbər tərəfindən aldadıldı.

Budur, Bet-Eldə qoca bir peyğəmbər yaşayırdı; oğulları gəlib o gün Allah adamının Bet-Eldə etdiyi bütün işləri ona danışdılar; onun padşaha söylədiyi sözləri də atalarına xəbər verdilər. Ataları onlara dedi: “O, hansı yolla getdi?” Çünki Yəhudadan gəlmiş Allah adamının hansı yolla getdiyini oğulları görmüşdülər. O da oğullarına dedi: “Eşşəyi mənim üçün yəhərləyin.” Beləliklə, onlar onun üçün eşşəyi yəhərlədilər və o, onun üstünə minib getdi, Allah adamının ardınca düşdü və onu palıd ağacının altında oturmuş tapdı; ona dedi: “Yəhudadan gəlmiş Allah adamı sənənmisən?” O dedi: “Mənəm.” O zaman ona dedi: “Mənimlə evə gəl və çörək ye.” O isə dedi: “Səninlə geri dönmə bilmərəm, nə də səninlə içəri girərəm; bu yerdə səninlə nə çörək yeyərəm, nə də su içərəm. Çünki Rəbbin sözü ilə mənə deyildi: Orada çörək yemə, su içmə və gəldiyin yolla geri qayıtma.” O ona dedi: “Mən də sənin kimi peyğəmbərəm; bir mələk Rəbbin sözü ilə mənə dedi: Onu özünə evinə qaytar ki, çörək yesin və su içsin.” Amma ona yalan söylədi. Beləliklə, o, onunla geri döndü, evində çörək yedi və su içdi. Onlar süfrə başında oturarkən belə oldu ki, Rəbbin sözü onu geri gətirmiş peyğəmbərə gəldi; o da Yəhudadan gəlmiş Allah adamına səslənib dedi: “Rəbb belə deyir: Sən Rəbbin sözünə asi olduğun, Allahın Rəbbin sənə əmr etdiyi buyruğu yerinə yetirmədiyən, əksinə geri döndüyün, Rəbbin sənə ‘çörək yemə, su içmə’ dediyi yerdə çörək yeyib su içdiyən üçün, cəsədin atalarının məzarına çatmayacaq.”

Və belə oldu: o, çörək yedikdən və içdikdən sonra, geri gətirdiyi peyğəmbər üçün eşşəyi yəhərlədi. O gedərkən yolda bir aslan ona rast gəldi və onu öldürdü; meyiti yolun üstünə atıldı, eşşək onun yanında dayandı, aslan da meyitin yanında dayandı. Və budur, yoldan keçən adamlar yolun üstünə atılmış meyiti və meyitin yanında dayanan aslanı gördülər; gedib bunu qoca peyğəmbərin yaşadığı şəhərdə xəbər verdilər. Onu yoldan geri gətirən peyğəmbər bunu eşidəndə dedi: “Rəbbin sözünə itaətsizlik etmiş Allah adamı odur; buna görə də Rəbb onu aslana təslim etdi; aslan da Rəbbin ona söylədiyi sözə uyğun olaraq onu parçalayıb öldürdü.” Sonra oğullarına dedi: “Mənə eşşəyi yəhərləyin.” Onlar da yəhərlədilər. O gedib onun meyitini yolun üstünə atılmış halda, eşşəyi və aslanı da meyitin yanında dayanmış gördü; aslan meyiti yeməmiş, eşşəyi də parçalayıb öldürməmişdi. Peyğəmbər Allah adamının meyitini qaldırıb eşşəyin üstünə qoydu və geri gətirdi; qoca peyğəmbər matəm tutmaq və onu dəfn etmək üçün şəhərə gəldi. O, meyiti öz qəbrinə qoydu; və onun üçün yas tutaraq dedilər: “Vay, qardaşım!” Belə oldu ki, onu dəfn etdikdən sonra o, oğullarına dedi: “Mən öləndə, məni Allah adamının dəfn olunduğu qəbirdə dəfn edin; sümüklərimi onun sümüklərinin yanına qoyun. Çünki onun Rəbbin sözü ilə Bet-Eldəki qurbangaha qarşı və Samariya şəhərlərində olan bütün səcdəgah evlərinə qarşı car çəkdiyi söz hökmən yerinə yetəcəkdir.” 1 Padşahlar 13:11–32.

Bu tədqiqatı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Allahın qüdrəti nəyin həqiqət olduğuna şəhadət etdikdə, həmin həqiqət əbədi olaraq həqiqət kimi qalmalıdır. Allahın verdiyi nurun əksinə olan sonrakı fərziyyələr qəbul edilməməlidir. Müqəddəs Yazıya dair elə şərhrlərlə çıxış edən adamlar meydana gələcək ki, bunlar onlar üçün həqiqət olacaq, lakin həqiqət olmayacaq. Bu zaman üçün həqiqəti Allah bizə imanımız üçün təməl olaraq vermişdir. Nəyin həqiqət olduğunu bizə Özü öyrətmişdir. Biri çıxacaq, sonra daha başqası, Allahın Öz Müqəddəs Ruhunun təzahürü altında verdiyi nurla ziddiyyət təşkil edən yeni nurla çıxacaq. Bu həqiqətin bərqərar edilməsində qazanılmış təcrübədən keçmiş bir neçəsi hələ də sağdır. Allah lütfkarlıqla onların həyatını əsirgəmişdir ki, həvari Yəhyanın həyatının lap sonunadək etdiyi kimi, onlar da ömürlərinin sonunadək keçdikləri təcrübəni təkrar-təkrar bəyan etsinlər. Ölümə yıxılmış bayraqdarlar isə yazılarının yenidən çapı vasitəsilə danışmalıdırlar. Mənə bildirilmişdir ki, onların səsləri belə eşidilməlidir. Onlar bu zaman üçün həqiqəti nəyin təşkil etdiyinə dair öz şəhadətlərini verməlidirlər.

“İmanımızın xüsusi məqamlarına zidd olan bir xəbərlə gələnlərin sözlərini qəbul etməməliyik. Onlar Müqəddəs Yazıdan çoxlu dəlillər toplayır və onları irəli sürdükləri nəzəriyyələrin ətrafına sübut kimi yığırlar. Bu, keçən əlli il ərzində dönə-dönə edilmişdir. Müqəddəs Yazılar Allahın Kəlamı olduğu və hörmətlə qarşılanmalı olduğu halda, əgər onların tətbiqi Allahın bu əlli il ərzində möhkəmləndirdiyi təməldən bir sütunu yerindən tərpədirsə, belə tətbiq böyük bir səhvdir. Belə bir tətbiq edən şəxs Allah xalqına gəlmiş keçmiş xəbərlərə qüvvə və təsir verən Müqəddəs Ruhun o ecazkar təsdiqini bilmir.”

“Qoca G-nin dəlilləri etibarlı deyildir. Əgər qəbul edilsələr, bizi olduğumuz kimi edən həqiqətə Allah xalqının imanını məhv edərlər.

“Biz bu məsələdə qəti olmalıyıq; çünki onun Müqəddəs Yazı ilə sübut etməyə çalışdığı məqamlar sağlam deyil. Onlar Allah xalqının keçmiş təcrübəsinin bir yanılma olduğunu sübut etmir. Biz həqiqətə malik idik; bizə Allahın mələkləri istiqamət verirdi. Müqəddəs Ruhun rəhbərliyi altında məbəəd məsələsinin izahı verilmişdi. İmanımızın özlərinin heç bir iştirak etmədiyi cəhətləri barəsində hər kəsin susması hikmətdir. Allah heç vaxt Özünə zidd düşmür. Müqəddəs Yazıdan gətirilən dəlillər həqiqət olmayan bir şeyə şahidlik etməyə məcbur edilərsə, yanlış tətbiq edilmiş olur. Biri və ardınca daha biri qalxacaq, guya böyük bir işıq gətirəcək və öz iddialarını irəli sürəcək. Lakin biz qədim hüddud nişanələrinə sadıq qalırıq. [1 John 1:1–10 quoted.]

“Mənə tapşırılıb deməyə ki, bu sözləri biz bu zaman üçün münasib olaraq işlədə bilərik, çünki günahın öz həqiqi adı ilə çağırılmalı olduğu vaxt gəlib çatmışdır. Öz işimizdə iman gətirməmiş, öz izzətlərini axtaran adamlar tərəfindən əngəllənirik. Onlar yeni nəzəriyyələrin müəllifləri hesab olunmaq istəyirlər və bu nəzəriyyələri həqiqət olduqlarını iddia edərək irəli sürürlər. Lakin əgər bu nəzəriyyələr qəbul edilərsə, onlar son əlli il ərzində Allahın Öz xalqına verdiyi, Müqəddəs Ruhun təzahürü ilə təsdiqlədiyi həqiqətin inkarına gətirib çıxaracaqdır.”
Selected Messages, book 1, 161.